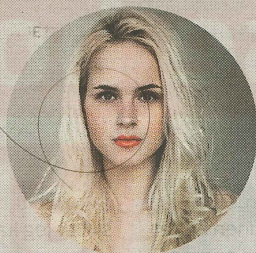

ER

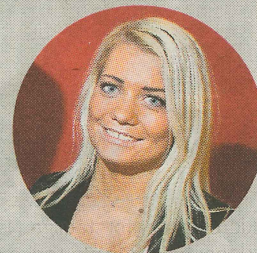

Jeg er pessimistisk fram til det motsatte er bevist, så gliset er fortsatt ikke det første jeg byr på
Linnèa Myhre
 eks-blogger

Jeg har ikke frontet en eneste politisk sak uten å få kommentarer om utseendet mitt

Sandra Borch
 leder av Senterungdommen

re har ba i juni Jernbaneverket om å utrede tunnelalternativer til dobbeltspor

AND

n gjennom Hamar

der bakken»! Godstog skal ikke «skiftes i hop ved et jernbanespor djupt under bakkenivå»! Godstog skal stoppe, og skifte, ved nye funksjonelle terminaler som selvfølgelig ikke skal ligge midt i Hamar sentrum!

Intercityutredningen beskriver tredobling av godstog og firedob-

FAKTA

Hamar skystasjon

- Det arbeides for tiden med en mulighetsstudie for oppgradering av Hamar skystasjon (jernbane, buss, drosje).
- Selv om trase for dobbeltspor ikke er avklart, er behovet for

SPRÅK

Dialekt som sidemål

■ Bjørn Kr. Ørbæk skyter langt over mål igjen i HA 12. mars når han foreslår «dialekt som valgfritt sidemål». For de fleste av oss er vel dialekten hovedmålet, dvs. det språket vi bruker muntlig hver dag. Det er i beste fall svært misvisende å bruke begrepet «sidemål».

Er dialekten noe vi bare skal ta fram i visse situasjoner? Er det slik at folk skal snakke «pent», dvs. riksmål i Ørbæks verden, til daglig, men får lov til å ta fram dialekten, sidemålet, i spesielle sammenhenger?

■ Norsk språkforening arbeider for å bringe dialektene inn i skolen som muntlig sidemål, skriver Ørbæk. Snakk om å renne inn åpne dører! Det er faktisk lov og ønskelig å snakke dialekt i skolen. Kunnskapsløftet definerer eksplisitt for 5.-7. trinn at elevene skal «finne språklige særtrekk i sitt eget miljø og sammenligne med noen andre dialekter». De skal også sammenligne muntlig og skriftlig språk. Hva slags prøvordninger mener Ørbæk eller de som kjøper «argumentene» hans, det er behov for?

■ Elevene starter på skolen med sine respektive dialekter, de skal også kunne velge dem som muntlig «sidemål». Det er i seg selv et paradoks. Vi kan være villige og tolke det som målrettet opplæring i den lokale dialekten. Skal mer eller mindre

tilfeldige ordsamlinger være fasiten på hva som er «riktig» eller «galt»? Hvem skal definere dialektene?

■ Ørbæk snakker om «en ny og bedre tilnærming til funksjonelt norsk språk, egnet for moderne samfunnsliv». Nå har Ørbæk i alle år argumentert for at bare bokmål egner seg i det moderne samfunnslivet; hadde det da ikke vært bedre å tvinge elevene til å snakke slik Ørbæk vil de skal skrive?

■ En annen sak er hvilke lærere som eventuelt skulle undervise i dialektsidemålet? Skal lærerstuderenter nektes å undervise i områder der de ikke kjenner den lokale dialekten? Eller skal man ansette spesielle lærere til å undervise i lokale dialekter? Hva gjør man når elever flytter til et område med en annen dialekt? Skal de måtte lære seg en ny dialekt?

■ Muntlig dialekt, som Ørbæk kaller det, er faktisk en del av skolehverdagen, man trenger ikke å velge bestemte politiske partier for at dette skal fortsette. I tillegg har vi to skriftspråk som kan tøyes relativt langt i alle retninger, slik at det er mulig å skrive nokså talemålsnært for de fleste. Men da må man akseptere språklig mangfold og variasjon i skriftspråkene.

Jens Haugan
 Hamar dialekt- og mållag